

Juured ja Võrsed

VI

Juured ja Võrsed VI. Kadrina Keskkooli almanahh. Õpilaste tööd aastatel 2012-2013. Tiitellehel Lydia Kamsi (6.a klass) joonistus "Hurraa, sünnipäev" ja pöördel Siim Kruusmanni (2.a klass) töö "Sünnipäevatorit".

KOOL ON TORE. SIIN ON SÕBRAD.
ÕPETAJAD LÕBUSAD. SÜNNIPÄEVUJUBASAJAKÜMMES.

PRESIDENTONKÜLA
SKÄINUD. HUUVIKESKUSONHUUVITAVAM. SIINONILUS.

OTTOAMER-1963-2000. ARVOPANI-2000. PAULPEDISSON-1915-1935. OTTISIIRAK-1935-1940. ELMARKKANTER-1941-1961. KALLJOLMP-1961-1993. KANKAKUR-1906-1911. JOHANNESKENTS-1911-1915. 556ÖPILAST. NEDONMEDIKREKTORIDLÄBIAASTATE. ERNSTMARTINSON-1902-1903.

Kaisa Nele Hendla

5.a klass

110 AASTAT HARIDUST

110 aastat haridust. Mõelda vaid,
mitu tuhat last oma tunnistused siit kätte said.
Igal sügisel väiksed jütsid kooli lähevad,
viisi ja nelju koju tuua loodavad.

Oma koolist leiad ikka sõbra hea,
kes su südames on pika eluea.
Oma õpetaja armsaks sul jääb,
temast lahkuda tundub nii väär.

110 aastat haridust. Mõelda vaid,
kõik väiksed jütsid suureks said.
Täna sind, mu kallis koolimaja!
Loodan, et kestad üle kahe sajaga.

Gerda Jamsja

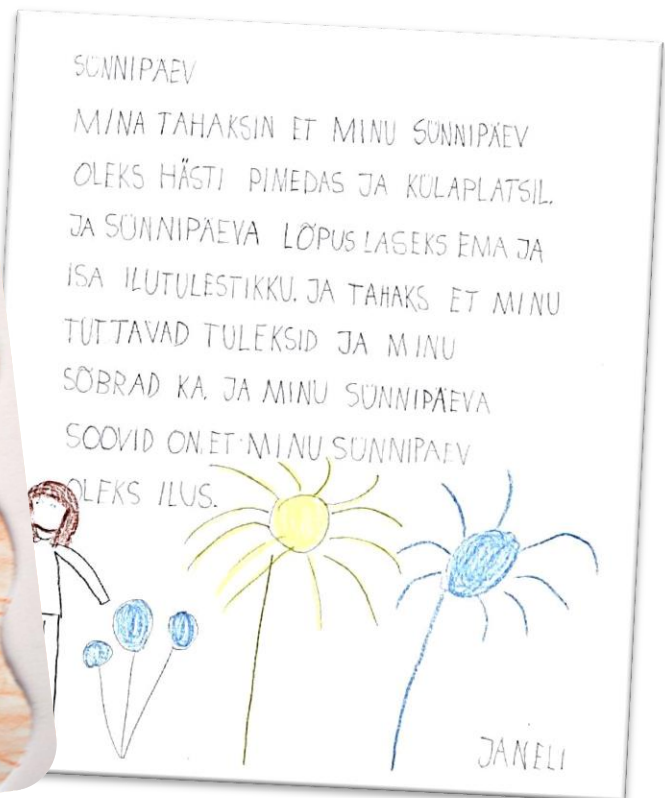
4. a klass

SÜNNIPÄEV

Olen kaua koolis käinud. Ma olen 7-aastane. Olen väike alles, aga ma olen tubli laps. Ma käin 1.b klassis. Minu nimi on Marten. Mulle meeldib koolis käia. Koolis on tore käia.

Marten Romet Rindberg

1.b klass

Janeli Kang

1.a klass

Sünnipäevakaart

Erik Jäetma

3.a klass

SÜNNIPÄEV

Sünnipäev on tore päev. Kui kinke teed lahti, siis on rõõmus meel. Kui raha saad, siis on veel rõõmsam meel. Kui on šokolaadiaeg, siis ma tahan aina rohkem ja rohkem. Kui sünnipäev saab läbi, siis on igav. Järgmisel päeval on ka kodus igav.

Kairi Pärnamäe

1.b klass

SÜNNIPÄEV
MINA TAHAKSIN VÄGA, ET KOOLI
SÜNNIPÄEV OLEKS LÕBUS. SEAL
SAAKS MÄNGIDA JA SUUA JA TANTSIDA,
LAULDA, KAARTE TEHA, TORTE JA KOOK
TEHA, TAHAKS ET OLEKS HASTI PALJU
KÜLAISI. MA KIHVIGI KOOLILE
KOOLIVÄENDEID, SÜNNIPÄEV VOIKS
TOIMUDA SAALIS SEAL SAAB
LÕBUTSEDA.

ROSABEL

Rosabel Klopp

1.a klass

Sünnipäevakaart

Sille Nagel

1.a klass

SÜNNIPÄEV

Kallis kool, oled väga kallis mulle. Toon sulle väga suure tordi. Sünnipäev on väga tore päev. Minule meeldib väga siin koolis käia.

Karmen Kullamägi

1.b klass

SÜNNIPÄEV
KÕIGE LAHEDAM SÜNNIPÄEV
ON MIMU ÕE SÜNNIPÄEV.
SEST SEEON RAKVERE BÖULIN-
GUS JA TAL TUEB PALJU
KÜLALISI JA SIIS SAAN MA
HASTI NENDEGA TUTTAVAKS.
JA SIIS SAAN SÜÜA KOOKI
JA MÄNGIDA BÖULINGUT
PIDZAT JÄÄTISIST SÜÜA.

BRIT

Brit Murumägi

1.a klass

Sünnipäevalilled
Karmen Kullamägi
1.b klass

Kooli sünnipäev
Bretie Blizna
3.a klass

KOOLI SÜNNIPÄEV

Üks, kaks, kolm, neli, viis,
koolis hindeid pannakse just nii.
Kuid kui sünnipäev on koolil,
äkki siis ta meist nii hoolib,
et vaid viisi välja voolib.

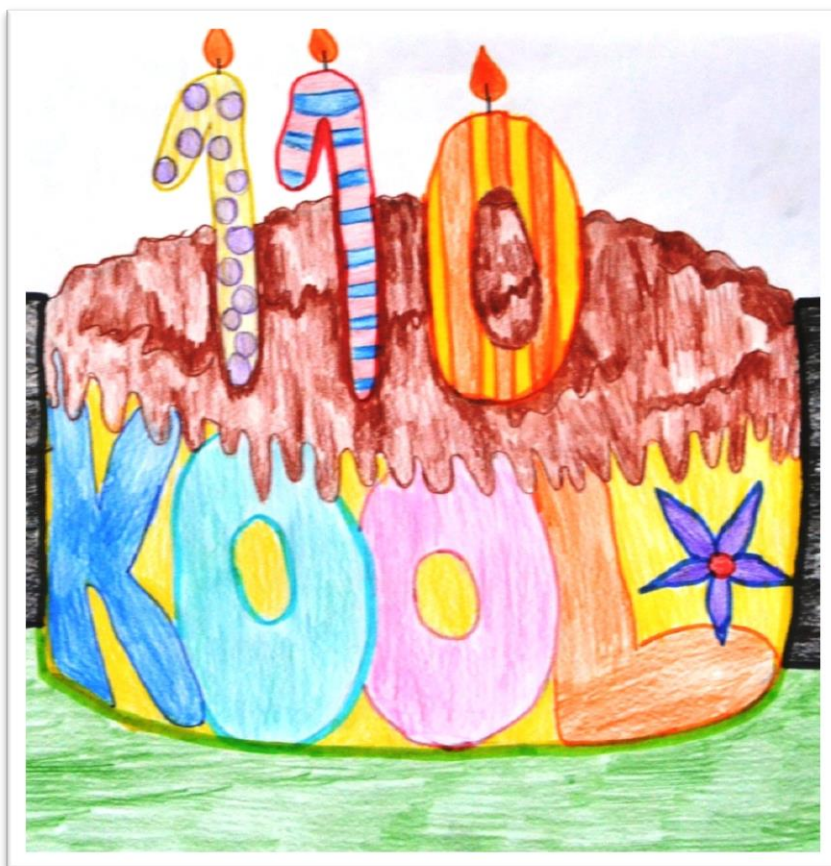
Gerda Lee Allikma
2.b klass

Sünnipäev on meie koolil.
Mina sellest väga hoolin.
Olen ikka hea ja tubli,
et koolil poleks minu pärast häbi.

Sten-Hendrik Lahe
2. c klass

Täna on üks tore päev.
Sõpradel on kingid käes.
Kõik nad seavad sammud sinna,
kuhu pidupäeval ikka minna.
Koolil on meil sünnipäev,
koogid ja tordid on laua peal.
Palju õnne koolimaja,
sind on meile ikka vaja!

Karen-Eliisa Käige
2. a klass

Kingitus sünnipäevaks
Mirell Viru
6.a klass

K-TÄHE KINGITUS KADRINA KOOLILE!

Kustavid, Kaarlid, Kristjanid, Kasparid, Karmenid, Kerlid, Karolinid – kribinal-krabinal kandsite kauneid koolikotte. Kõndisite kaunil kevadkuu kolmapäeval korralikult kooli. Kõndisite kiiresti Kadrina Konsumist, kirikutornist, K-plussist kähku kooli! Kooliskäik käis kenasti kui korrutustabel.

Koolis kõlises kell. Koridor kajas koolijütside kisast. Kes kella kuulis, kadus kähku klassi. Kellele kehaline kasvatus, ketsid, korvpall. Kellele keemia, klaverikunst, kellele kirjandus, kellele kokandus.

Kutid, kuidas koolis käsi käib? Kas käsipall ka korvis käib?
Kõigile kena, kaunist kooliaega! Kalleid kaaslasid kahe käega!

Robin Klaus

3.b klass

KADRINA KOOL 110

Sünnipäev on minu koolil.
Istun vaikselt oma toolil.
Mõtlen, mida sooviks,
luuletuse teha prooviks.
Et sul iga oleks pikk,
siis on koolil tulevik.

Kaspar Vall
3. c klass

Sünnipäev 110
Katri Ann Lindam
6.a klass

SÜNNIPÄEV

Sünnipäev on rõõmu, naeru täis.
Üllatus, üllatus, ka president siin käis.
Naised küpsetavad maitsvaid kooke,
mehed teevad magusaid morsijooke.
Direktor aga kõnet peab,
ta kõiki sõnu peast teab.
Lastel selgeks õpitud on tantsud,
vahepalaks neile pisikesed koogiampsud.
Lapsed luuletusi loevad,
akna taga jooksevad koerad.
Õpetajad räägivad vahvat juttu,
lapsed vahetavad kostüüme ruttu.
Ära neid nii väga passi,
mõnel läheb samm veel sassi!
Pidu on meil täies hoos.
Palju õnne, Kadrina kool!

Kaisa Kastemäe
3.a klass

Sünnipäevalill
Sonja Seppa
2.a klass

SÜNNIPÄEV

Sünnipäeval lõbu laialt,
pidustusi lõputult.
Ei seal aega laiselda
ega riidu kiskuda.
Sööme, joome, mängime
ja tordilt küünlad puhume.
Kohates taas sõpru häid,
meel saab rõõmsaks kohemaid.
Kordub see, mis igal aastal,
peolt ei taha koju naasta.
Õhtul kodus uinudes,
uut sünnipäeva kujutlen.

Alex-Sander Mõnuvere
3. a klass

SÜNNIPÄEV

Täna on sünnipäev.
See on väga tore päev.
Hommikul, kui ärkan,
kohe ema- isa märkan.

Vend mulle õnne soovib,
õde juba kinke proovib.
Lilled panen ruttu vaasi,
pidupäev nüüd lisab gaasi.

Varsti valmis pidulaud,
tube täidab rõõmus laul.
Sünnipäeval palju sõpru koos,
pidu on nüüd täies hoos.

Palju, palju torti sööme,
peale limonaadi joome.
Sünnipäev on tore päev,
kauaks mulle meelde jääb.

Gregor Pilt
3.b klass

SÜNNIPÄEV

Mina olen Kadrina Keskkooli õpilane. Sellel nädalal saab meie kool 110-aastaseks. Sünnipäeva tähistamiseks peetakse erinevaid üritusi. Osad üritused on traditsioonilised. Need on läbi Kadrina jooks, viktoriin ja õpetajate päev. Sellel aastal joonistatakse ka sünnipäevakaarte. Alklasside õpilastele korraldatakse teatevõistlusi.

Õpetajate päeval annavad tunde 12. klasside õpilased. See on päev, kus pannakse uued õpetajad proovile. Õpilased teevad tundides palju nalja ja õpetajad peavad neid korrale kutsuma.

Enam kui kaheksa kuud tagasi „meie vilistlased“. Need on täiskasvanud inimesed, kes on lõpetanud Kadrina Keskkooli. Ka neile korraldatakse kooliaastapäeval eraldi pidu. Toimub aktus, avatud on näitused ja tantsuks mängib ansambel. See toimub alles märtsikuus.

Soovin kõikidele meie õpetajatele ja õpilastele ilusat sünnipäevanädalat!

Henrich Axel Annula

3.a klass

Koolil on sünnipäev

Laura Anton

1.a klass

Sünnipäevakaart koolile

Luise Grethen Nirgi

4.b klass

KOOLI SÜNNIPÄEV

Täna kooli sünnipäev.
See on väga tore päev.
Kool sai 110-aastaseks.
Sa tead, mis tähendab see, eks.

Palju lapsi käib siin koos,
õppetöö on täies hoos.
Ei meid sega kooli juubel
ega ka üks eksind puudel.

Suur ja sõbralik on kool.
Seda räägin igal pool.
Ei me karda ühtki mäge.
Meie kool on väga äge.

Karina Terts

4.b klass

KOOLI SÜNNIPÄEV

Sünnipäev on meie koolil.
Tema istub õnnetoolil,
hoiab kinni eluroolist.
On ju tehtud ta betoonist
Sünnipäeval joome kalja,
meil saab väga palju nalja,
sööme kringlit, torti hääd.
Mõnel meeldib AutoCad.
Pidu, see ei kesta kaua,
ära koristame laua.
Kohtume me varsti taas
statkal või siis hoopis spaas.

Egert Römer

4.a klass

SÜNNIPÄEV

Sünnipäev on
tore päev.
Seal saab kingitust
ja torti hääd.
Seal on sõbrad,
külalised,
kaasas kõigil
kingitused.
Sünnipäeval
kingitused
kõik ma lahti teen.
Seal on raha
ja palju muudki veel.

Artur Aunapuu
4.c klass

Sünnipäevaks
Pauline-Lotta Viise
3.b klass

SÜNNIPÄEV

Sünnipäev on tore päev.
Üks kord aastas seda näeb.
Kommi, kooki, torti saab,
kinke, üllatusi ka.
Sefiiritort, vaniljekreem-
meie lemmikud on need.
Mahla, limpat, palju kalja,
kostüümipeol saab ikka nalja.
Kes on jänes, kes on karu,
sellest keegi ei saa aru.
Pidu kestab veel ja veel,
kõigile ju meeldib see ...

Karl Josep Nukk
4.a klass

Sünnipäevaks
Elise-Helene Pohla
1.a klass

Sünnipäevaks

Julia Ruzu

8.a klass

SÜNNIPÄEV

Jälle käes on värviline sügis.

Sünnipäeva meeldetuletus mind nügis.

Õpilased kooli tulid rõõmsameelses tujus,

üks lehekene kooli kõrval lombikeses ujus.

Traditsiooniks on saanud ümber Kadrina jooks.

Loodan, et see õpilastele häid hindeid tooks.

Sees on mul vanainimese tunne,

kuid vanuseks ongi mul juba sada kümme.

Henry Erenbus

5.a klass

SIIL SASSI SÜNNIPÄEV

Siil Sassil saabus seitsmeteistkümnes sünnipäev. Sassi sünnipäeval sabistas suur sadu. Siiski saabus sünnipäevale seitse sõpra: sakriskarvaline saarmas Siim, sõbralik sisalik Siiri, saladuslik salamander Sälly, sinise sabaga sinirebane Sulo, sisisev skorpion Suts, siutsuv siisike Sille, suur siga Sulev. Sünnipäevalual säras suur stritsel. Soe suhkrusai suisa sulas suus. Suur supikausitais salatit seisis sahvril. Siga Sulev sigatses sellel sünnipäeval. Sakutas Siirit salaja sabast. Samuti sodis sahvril salatiga. Sõbrad sõnelesid sellepärast Suleviga.

Siiski sai sünnipäev suurepärane, sest Sass sai sünnipäevaks Siimult sussid, Sällylt salli, Siirilt soojad saapad, Sulolt sulepea, Sutsult saialilled, Sillelt sokid, Sulevilt suure samblakimbuga savipoti.

„Soovime sulle, Sass, sadu südamlikke soove!” skandeerisid sõbrad.

Sellest sünnipäevast sosistatakse siiani.

Liis Lillemägi

5.a klass

Kingitus sünnipäevaks

Kristi Eliste

6.b klass

KADRINA KESKKOOLI SÜNNIPÄEV

Elasid kord kolm päkapikku: Mikk, Mari ja Maarika. Nad elasid otse emakeeleausamba kõrval oleva lillepoti all.

Ühel päeval liigutas keegi nende lillepotti. Kõik asjad kukkusid maha ja läksid katki. Mikk küsis Marilt: „Mis nüüd siis juhtus?“ Mari vastas: „Ma lähen kohe välja ja vaatan.“ Mari astus uksest välja ja nägi, et trepp on kadunud. Ta kiljatas: „Appi!“ Selle peale jooksid ka Mikk ja Maarika õue. Nad nägid palju rahvast ringi kõndimas. „Issand! Mis siin veel toimub?“ küsis Maarika. „Ma ei tea,“ vastasid Mikk ja Mari nagu ühest suust.

Järsku tuli nende maja ette üks suur king ja kusagilt ilmus veel üks päkapikk, kelle nimi oli Laura. Mari küsis: „Kas sa tead, mis asi see on?“ ja näitas suure kinga peale. „Kas te siis ei teagi!“ imestas Laura. „Meile tulid külla väga tähtsad mehed ja see siin on presidendi king,“ seletas Laura. „Miks president siin on!“ imestas Maarika. Laura vastas: „Eks ikka sellepärast, et Kadrina Keskkoolil on 110. sünnipäev.“ „Kuule, mitmes oktoober täna õige on?“ küsis Mikk. „5.oktoober,“hõikas Maarika.

Neli sõpra otsustasid, et teevad koolile kingituse. Nad mõtlesid ja mõtlesid, aga neile ei tulnud mitte ühtegi mõtet. Kingime raha!“ hõiskas Maarika. „Kust me seda saame?“ küsis Mikk. „Õigus jah,“ vastas Maarika mornilt. Järsku hõikas Mari: „Teate, kingime koolile hoopis õnne, siis on kool alati õnnelik.“ „Väga hea mõte,“ kiitis Mikk. Nad otsustasid, et lähevad direktori juurde ja ütlevad, et tahavad õnne kinkida.

Direktor istus parajasti oma kabinetis laua taga, kui kolm imepisikest olendit end uksest sisse libistasid. Direktor oleks peaaegu minestanud, kui nägi pisikesi olendeid. Mikk ütles: „Tere! Meie oleme päkapikud ja elame siin lähedal.“ „Me tahaksime Kadrina Keskkoolile õnne kinkida, sest saime teada, et koolil on sünnipäev,“ teatas Maarika. Direktor vaatas neid ikka veel, silmad punnis, ega teadnud, mida vastata. Lõpuks ta küsis: „Nii, pisikesed päkapikud, ja kuidas te soovite seda teha?“ Kõik kolm vastasid kooris: „See on meie saladus, me peidame õnne koolimajja ja kogu koolipere saab sellest osa.“

Mitte keegi ei tea, kuhu päkapikud õnne peitsid, kuid Kadrina Keskkoolist sai kõige õnnelikum kool.

Birgit Klopp

6. a klass

Päikest
Birgit Klopp
6.a klass

Palju õnne!
Pille-Riin Erikson
6.a klass

KOOLI SÜNNIPÄEV

Täna kooli sünnipäev,
paljudele pidupäev.
Kool see 110 sai,
vilistlasi kokku tõi.
Meenutavad vanu aegu,
kui sai ise käidud siin.
Vaatavad, kas noored praegu
sama usinad on nüüd.
Selles majas õppis enne
vanaisa, ema ka.
Õppis onu, õpin mina,
varsti õde, vennad ka.
Tore, kui on koht, mis ootab
tulevikus kõiki meid.
Saame kokku, muljetame,
täname ka õpse häid.

Krislin Mägi

6.a klass

SÜNNIPÄEVAHAIKU

Lilled ja kingid
Tort, sõbrad, põnevad teod
Aasta vanemaks

Ottar Paulus

6.a klass

KOOLI SÜNNIPÄEV

Sünnipäev on tore päev.
Seda ei juhtu iga päev.
Kool sai jäle vanemaks,
ei tea kui palju paremaks.
Palju lapsi käinud siin,
palju tarkust kaasa viind.
Vanad head õpetajad,
neid on palju meie majas.
Aastaid tal ju 110.
See on väga hea tunne.
Noori aina juurde tuleb,
ei see kool välja sure.

Kätlin Kirss

6.c klass

Sünnipäevakaart

Aleksandra Saar

2.b klass

SÜNNIPÄEV

Sünnipäev, sünnipäev,
see on väga tore päev,
mulle hästi meelde jääb.
Laua peal, laua peal
kooke, torte näha seal,
maitsta võib, see imehea.

Aga veel, aga veel
miski meele rõõmsaks teeb,
sõbrad juba poolel teel.
Õige pea, õige pea
pidu saab meil superhea,
küll mul alles veab.

Õhtu eel, õhtu eel
sööme viimaks torti veel
ja siis kõik on koduteel.

Renet Lopetas

6.b klass

Sünnipäev

Mirjam Mäekivi

3.b klass

MINU KOOL

Sünnipäev koolil on sügisel.
Aga mis on kool?
Kas kivist ja betoonist maja,
kus seinad kõik tuimalt seisavad,
kus lauad ja toolid
ning asjad seal sees on vaid asjad?
Või hoopis on kool maja,
kus seintel on oma lugu rääkida,
kus lauad ja toolid tunnevad sadu
inimhingi
ning asjad seal sees on kui inglid.
Kool on meis endis,
vahel maja, vahel lugu.
Inimhingedega koos
on ta meie elulugu.

Kaisa Rooba
7.a klass

ÕNNITLUSED KADRINA KOOLILE

Hommikul kui algab päev,
mina ikka kooli läen.
Selline on meie tava,
kõigil haridust on vaja.
Ilus suur on koolimaja,
olemas meil kõik mis vaja.
Klassis kuulda häälekaja,
tarkust jagab õpetaja.
Meie kool on juba vana,
aastaid tal on üle saja.
See on meie kõigi soov,
Kadrina peab jääma kool.
Sul palju õnne soovime
ja tublid olla proovime.

Melissa Suvi
7. a klass

Kool 110
Marion Maasing
4.a klass

PALJU ÕNNE

Hei, alustuseks tahaksin öelda lihtsalt: „Palju õnne, palju õnne mulle!“ Olen koolimaja. Mitte tavaline koolimaja, vaid just kõige ilusam ja lahedam koolimaja. Ma näen ju ise, kui õnnelikud ja rõõmsameelsed lapsed on, kui nad minu poole tõttavad ja uksest sisse astuvad.

Olen seda kõike näinud juba 110 aastat, see on pikk, kuid minu jaoks väga töökas ja lõbus aeg. Suvel on mul siin väga igav, kuid vahepeal näen meie kooli lapsi niisama staadionil ringi jooksmas või lihtsalt koolimajast mööda kõndimas.

Täna on siis see tähtis päev, kui mina olen 110, olen näinud, kuidas meie kool areneb ja lapsed aina suuremaks kasvavad. Olen näinud kõige vanemaid vilistlasi, kõiki aktuseid, kõiki lapsi, uusi õpilasi, õppetööd ja veel palju muud. Mina olen enda üle uhke. Ma olen suur, suurem kui kunagi varem. Mind on ehitatud päris mitu korda suuremaks ja ilusamaks. Sellel aastal sain endale isegi uue aula, õigemini ei ole see enam minu aula, vaid Huvikeskuse saal.

Uues aulas oli täna aktus, aktus oli tore, aula on seest väga ilusaks tehtud ja on kohe näha, et lastele meeldib seal viibida ja esineda. Minule meeldib isegi väga viibida sellises paigas nagu Kadrina ja kanda sellist nime nagu Kadrina Keskkool.

Täna oli väga tore ja lõbus koolipäev, lapsed tegid kaarte ja ma isegi nägin neid, väga ilusad ja toredad. Hea on vaadata, kuidas lapsed õnnelikult kooli lõppedes koju tõttavad ja neil väsinud nägu peas on. Koduseid töid on palju, isegi kahju on lastest, kes nii palju õppima peavad. Minu elu on kerge ja lõbus, lihtsalt vaadata, uurida ja ennast hästi tunda. Minu sees on tore ja mugav olla, ma tean seda. Üritan olla kõige vägevam kool, kuhu kõik tulla tahaksid.

Ei jaksagi enam endast kirjutada, ma olen juba väga vana, aga elan veel kaua Kadrinas. Siin on tore ja ei tahaks siit paigast kunagi lahkuda. Minu puhul pean ütleva, et ei tahaks kunagi laguneda või kokku variseda. Samuti tahaksin, et praeguste esimeste klassi laste lapsed veel minu kooli tulevad. **PALJU ÕNNE MULLE VEEL KORD!**

Renate Veber

7. b klass

PEEDU SÜNNIPÄEV

Kord väga-väga ammu, kui Peedu oli saamas 18-aastaseks, otsustas ta oma sünnipäeva tähistada ainult oma kõige suurema sõbraga, kelle nimi oli Aadu. Kuigi nad elasid maal suures talus, siis mõtlesid, et sel aastal nad kodus ei istu ja lähevad koos kuskile välja. Niikuinii päevast päeva nad rügasid põllul tööd teha, nii et ninad tatised peas. Sõbrad leidsid netist ühe koha, kuhu minna ja saatsid päringu. Jäid siis vastust ootama. Järgmisel päeval oligi postkastis kinnituskiri.

BRONEERINGU KINNITUS

KUKEPEA HOTELL

Kallis Peedukene!

Teil vedas ja meil on hea meel kinnitada Teie broneering Kukepea hotellis.

SAABUMINE: 15.10.2012

LAHKUMINE: 16.10.2012

TOA TÜÜP: Tavaline tuba, eraldi vedruvooditega

Olenevalt majutuse hinnast sisaldab see hommikusööki restoranis 8:00-10:00 (või siis ka mitte). Varasest hommikusöögist ärge unistage!

TASUMINE: kohapeal sularahas või Visa, MasterCard, Maestro, American Express kaardiga, hädajuhul ka kuked, kanad, lambad. Kõikides tubades on duširuum, TV ja telefon (palume neid kasutada minimaalselt ning säästlikult). Karastusjookide küsimusega palume administraatorit mitte segada. Pagasiruumi võite kasutada.

SISSEREGISTREERIMINE: 15:00, palun olge täpne!

VÄLJAREGISTREERIMINE: 12:00, hea oleks kui võimalikult vara.

Hotelli restoranis on sanitaarpäev. Hotelli tundes palun võtke oma toit ja jook kaasa ja soovitatavalt tooge meile ka. Hoiame Teie broneeringut saabumispäeval punktipealt kella 18:00-ni. Hilisemad pretensioone ei rahuldata. Juhul kui te ikka pole veel loobunud, eks me peame siis Teid Kukepea hotelli ootama. Nägudeni!

Kukepea administrator

Puu 1, Lehmja vald

Telefon: hetkel hõivatud

Fax: rivist väljas

E-mail: töötab ainult kirjatuviliin

Peedu luges kirja läbi ja oli üllatunud. Selline lahe koht, sinna peab juba huvi pärast minema. Samal ajal olid aga teised tema sõbrad kogunenud õuele ja siis nad karjusid kogu jõust: "Palju õnne, Peedu! See oli nali! Sellist kohta pole olemaski. Meie oleme ka sinu sõbrad ja soovime väga sinuga koos olla ja sünnipäeva pidada!" Peedu tundis hetkeks häbi, et oli oma sõbrad tagaplaanile jätnud. Nüüd ta taipas, et peale Aadu on tal ju veel kümnekond sõpra ja need on ju väga tähtsad.

Ärge unustage sõpru, sest sõbrad on need, kes toovad teie päeva päikese!

Karmi Pikkma

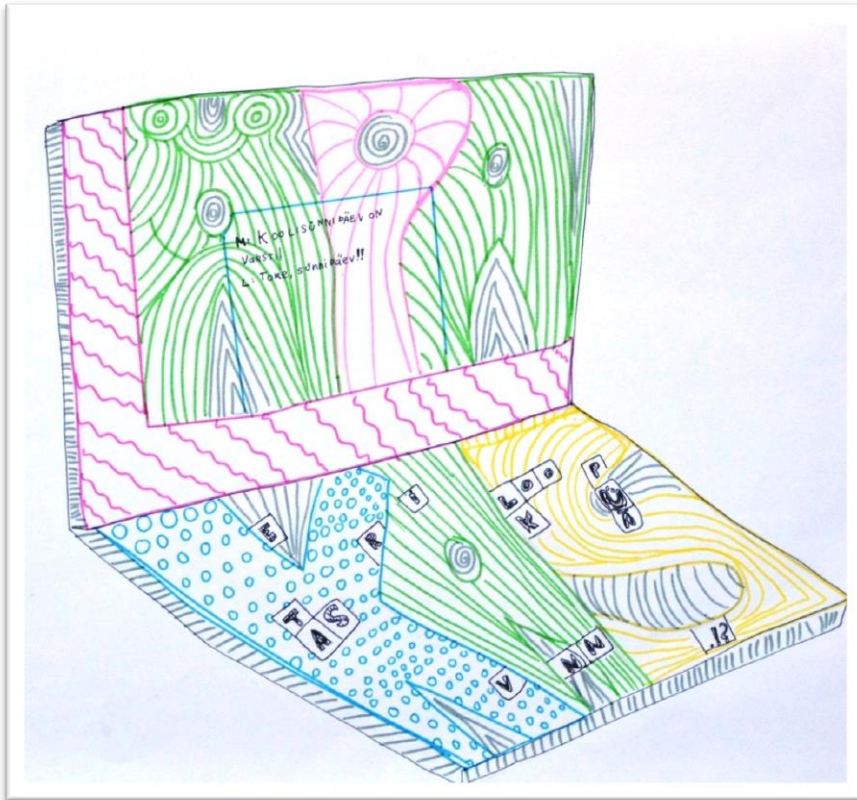
7.a klass

Sünnipäevaks

Aune Kala

1.b klass

Sünnipäev

Anna Elisabeth Viise

6.a klass

KUI HEA ON SÜNNIPÄEV?

Meie kollektiivi MTÜ* Sünnipäev poole on tihti pöördunud inimesed küsimustega, milles kõigis esineb üks ühine sõnum: „Kas sünnipäev ikka on nii hea, kui räägitakse?“ Sellest olenevalt otsustasime end eelmise nädala neljapäeval kokku võtta ja midagi valmis vorpida. Järgnevas lõigus on mõned meie kollektiivi helgemad pead ära märkinud paar-kolm tähtsamat punkti, miks sünnipäev polegi nii hea.

- Teie lähisugulastel võib tekkida "ettenägematuid" illusioone seoses fraasidega, nagu näiteks „välja tegema“ ja „tasuta õhtusöök hirmkallis restoranis“.
- Kui kellelgi juhtub olema pisiperet, võetakse see kindlasti restorani kaasa ja arvake ära, kes maksab lõhutud nõude/vaaside/määratud tapeedi eest?
- Ja kui te otsustate, et restoran ei ole teie valik, siis ilmselt juba teate, kes maksab toidu eest ja peseb pärast nõud, ja ma ei hakka üldse rääkima koristamisest.

- Lisaks võib veel mainida suurt hingelist kahju (põsest näpistavad vanatädid jm), närvikulu (närvirakud ei taastu ju, need on nagu taastumatu maavara!) ja muidugi suur rahaline kulu.
- Ilmselt ei saa te ka kunagi kingiks seda, mida tahtsite.

Sellega seoses ka üks eelmisel aastal saadetud kiri ühest sünnipäevast:

“Olin siis veel sünnipäevade suhtes üsnagi optimistlik ja ootasin seda päeva väga. Olin kõik ette valmistanud. Õhtusöök pidi toimuma restoranis, mis asus kesklinnas. Pärast seda läks see ilmselt pankrotti. Hiljem pidime tegema väikese kohvi minu pool. Alguses oli kõik kena, ainult et ma märkasin, et paljud inimesed olid kaasa võtnud ka oma lapsed. Mul ei ole laste vastu küll midagi, aga need lapsed olid veel sellises vanuses, et vajasid poole sünnipäeva pealt lõunauinakut. Umbes kaks tundi pärast sünnipäeva algust hakkaski see pihta. Kisa oli nii suur, et pidime restoranist lahkuma kolm tundi varem kui plaanitud, ja toitu loobiti nii palju, et ma maksin vist terve restorani uuesti tapetseerimise eest. Kuna olime minu poole jõudnud arvatust varem, improviseerisime omale ühe kena olemise. See lõppes õnneks hästi, aga lahkumisel avastasid pooled külalised, et nende kasukatele ja mantlitele on lisatud mõned uued dekoratsioonid. Lapsed leidsid üles mu markerite tagavara. Loomulikult ei teadnud pärast seda keegi, kes pidi lapsi valvama. Lõppkokkuvõttes olen pärast seda olnud sünnipäevade suhtes üsnagi pessimistlik.”

Ann (26)

Nüüd oleme meie oma sõna öelnud, kuid lõplik otsus jääb siiski teie teha.

Head päeva!

* Loe: Mõnusalt Tulus Ühing

Johanna Angela Bremen

7. a klass

SÜNNIPÄEV

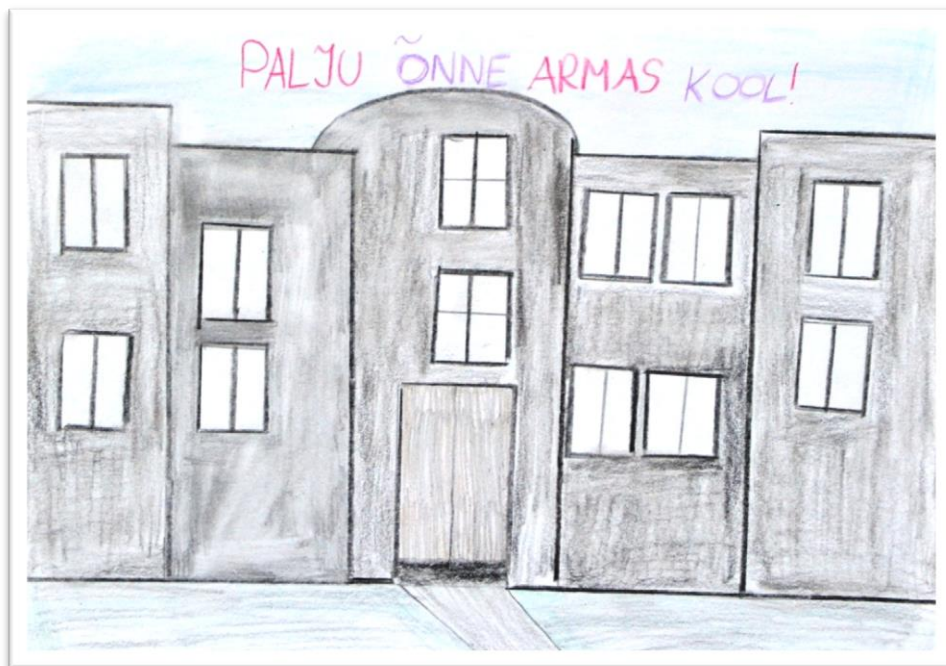
Palju, palju, palju õnne
soovin sulle kohe homme.
Sina saad ju päris vanaks,
Aga tase jääb sul samaks.

Homme oled vanem aasta,
ümbruskonda sa ei saasta.
Pigem targemaks teed lapsi,
lolliks ei jäta ühtki matsi.

Homme ongi tähtis päev,
homme sinu sünnipäev.
Meie kool saab 110.
Homme tooge palju komme!

Aliise-Maria Pärna

8.a klass

Kool 110

Triin Rummo

4.b klass

MINU PIDUPÄEV

Värske värv ja helged seinad,
uued sõbrad, uued seigad.
Kell on läikiv, helin uus,
kõigil minu sünnipäev on suus.
Taas täitumas on aastaring,
mil koguneb siin sõpradering
Ma säran, ootan.
Värske värv ja helged seinad,
kell on läikiv
helin uus!

Iida Anette Allikma
8.a klass

Kadrina kool - 110, ohoo!
Rahvast käib siin palju koos.
Teist sajandit veel täies hoos.
Kuid mis neist kõigist saanud on?
Kas pankurid, poliitikud või hoopis mõni
postiljon?
Ilmselt kõike parasjagu,
sest Kadrinas ju rahvast jagub.

Elizabeth Õun
8.a klass

Koolil on sünnipäev
Vanessa Aess
2.b klass

KOOLI PÕRANDATEST

Ja taas tunneb ta sadu jalapaare enda peal. Kes astub temast üle kiirustades, kes rahulikult jalutades, kes hetkeks seisatab. Ta vaat et ei hooligi sellest, kuidas talle peale astutakse – ta tunneb vaid rõõmu, et ei pea taluma kurba üksindust.

Kas keegi ta sünniaastat mäletab, selles ei saa kindel olla. Ehk on tal endalgi lugemine ebaõnnestunud, mõni arv vahele jäänud või mitu korda loetellu sattunud. Vaevalt aastad talle enam midagi tähendavad, need on vaid arvud, tühised, nagu tema jaoks on ka suure vaevaga leitud x-i ja y-i väärtused matemaatika vihikus, mille närviliselt värisevad käed kord maha pillasid.

Ning tõepoolest – milleks talle arvud, kui ta on näinud tõelisi, justkui lõõmavaid emotsioone? Siirad naeratused, ehe naer, varjamata kurbus ja ta sülle pillatud pisarad on talle sama köitvad, kui meile on selgel ööl nähtav täistaevas. Ta on näinud valu, kui mõni kaklus liiga kaugele on läinud, ja pettumust, kui kontrolltöö läks oodatust halvemini. Tunded, millele ta tunnistajaks on olnud, on kokku tugevamad kui mistahes emotsioon, mida meie oma elu jooksul kogeda saame.

Kui kogu kool juubelit tähistab, pidutseb temagi, lootes, et ta elu veel nii pea ei lõpetata.

Madlen Siniallik

9. a klass

Kingitus koolile
Aliise-Maria Pärna
8.a klass

SADA JA KÜMME

Selle aasta sügisel sain ma saja kümne aastaseks. Inimese jaoks on see vanus suur, kuid mina tunnen ennast justkui alles ehitatult. Mäletan kõike väga hästi. Tean iga õpilast nimepidi. Mul on oma kodu-lehekülg Internetis ja olen ka uhkuseks Kadrina vallale.

Mind on juhtinud kümme inimest. Mäletan neid väga hästi. Hetkel juhivad mind Arvo Pani. Juhtima asus ta aastal kaks tuhat. Esimeseks direktoriks oli Ernst Martinson. Tema juhtis mind aasta. See oli tuhande ühksasajandate alguses.

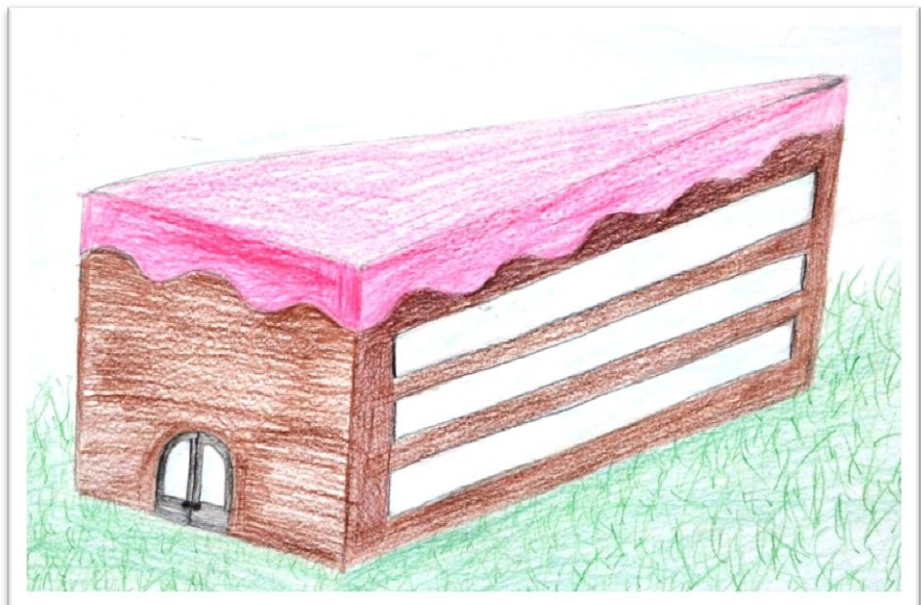
Õpetajate arv on läbi aastate kasvanud. Kahjuks viimastel aastatel on see arv natukene vähenenud. Hetkel on siin viiskümmend viis õpetajat. Kõik nad on väga toredad ja rõõmsameelsed, kuid vahel lähevad ka nemad pisut vihaseks.

Õpilasi on piisavalt. Alati võiks muidugi rohkem olla, kuid hetkel neid piisab. Õppureid on viissada viiskümmend kuus. Ka nende arv on aastatega langenud. Kõik õpilased on omamoodi nutikad, vahel nad lihtsalt ei taha seda välja näidata.

Üldiselt olen endaga väga rahul. Olen hakkama saanud paljuga ja üle elanud samuti paljut. Olen kuulnud, et olen väga tähtis inimeste jaoks. Tunnen, et minust hoolitakse ja loodan, et varsti saan pidada juba oma saja viiekümnendat aastat.

Darja Kamenshchikova

9. b klass

Kingitus koolile

Merilin Särg

8.a klass

KADRINA KESKKOOL INIMESENA

Kadrina keskkool on aastate pooles üsna vana, sel aastal sai juba 110-aastaseks. Täiesti pensionär valmis! Välimuselt võib ta ju vanana paista, kuid sisemiselt on ta vitaalne ja elurõõmu täis vanake. Teda saab iseloomustada lustaka pensionärina, kes ei taha mitte mingil tingimusel pensionile jääda ning rügab täie rauaga edasi aina kõrgemale-kõrgemale tippu.

Kool on rõõmu täis ning sõbralik kõikide uute ning tublide kooliõpilaste vastu. Samuti on ta ka külalise suhtes kamraadlik ning võtab neid alati avasüli vastu ja kutsub rõõmsa südamega tagasi.

Mõnikord on ta karm ning järgib oma kindlaid reegleid, kuidas üks endast lugupidav inimene peaks käituma. Ta tahab olla eeskujulik ja õppeedukuselt väga kõrgel kohal ning julgustab inimesi edasi õppima, et ka nemad jõuaksid sinna kõrgele mäe tippu.

Kadrina Keskkool on tuntud ka oma tegevuse ning heade tulemuste poolest keskkooli lõpueksamitel ning olümpiaadidel. Ta on väga musikaalne ning teda huvitab ka kunst. Ta on oma õpilastele vastutulelik ning hoolib neist väga.

Selline on Kadrina keskkool, kui ta oleks inimene, kuid koolina on ta ka päris tore ning seal on hea ning mõnus keskkond õppimiseks.

Aveli Tiiter

9. a klass

Kadrina Keskkool

Projektiline Edumeelne

Õppimine Suhtlemine Sportimine

Kadrinast sirguvad haritud inimesed

Kodukool

Üllerin Ojamägi

9.a klass

Kooli sünnipäev

Artur Plutus

3.c klass

Hommik kooli minemasta,
pea see täis veel unekesta,
silmi kinni vajumasta,
kõrva mitte kuulamaie,
lapsed kõrgelt kiljunud,
vaikust hoida oskamata,
astun klassi väravasta.
Istun puusta pingi peale
madalasta tooli selga,
õpik se'ep see kätte võtta,
kaaned lahti avada,
tundi mitte kuulamaie,
jäab kõik 'oopis õppimata.
Omi mõtteid mõlgutata.
Kell see laulab vahetundi,
lõõritab tunni lõppemista,
vaba aega kõlistesta.

Karmen Floren
Helli Seeblum
Sandra Schmidt
Diana Iudina
Madlen Siniallik
9.a klass

Minu unistuste kool
Risto Jäetma
8.a klass

Puhvet kutsub mõtteid mööda,
tõmbab lapsi enda poole,
raske see vastu hakata,
raha otsa saama hakkab.
Õnneks varsti kontsert peale,
aktus tunni kestmista.
Lapsed laval tantsimaie,
laulemaie, kargamaie.
See on kooli sünnipäeva,
kõigil meeli rõõmustleb.
Kell see jälle lõõritab,
peale haiget tegemasta,
mõtteid segi pööritanud,
hakkab piina peale jälle,
pingil vaga istumaie,
õpik lahti tegemaie
koju jõudmist ootamasta.

UNUSTATUD SÜNNIPÄEV

"Emaaaaaa!" karjus Miikael, "ütle Eliisele, et ta kiiremini teeks. Ta on seal vannitoas juba pool tundi passinud." Ema jättis kohvi ja hommikuse lehe sinnapaika ning palus Eliisel kiiremini teha. Uks paugatas lahti ning vähemalt kaks korda kõvemini kinni tagasi, kui Eliise pahuralt vannitoast välja tuli. Ta polnud täna hommikul just kõige paremas tujus. Pole raske arvata, kas asi oli selles, et ta just hommikuinimene ei olnud, või selles, et ta ema ja vend olid unustanud kõige tähtsama päeva Eliise elus - tema sünnipäeva. Ega oma isalt ta midagi ei oodanudki, sest too oli 2 aastat tagasi nad jätnud niiöelda "noorema eksemplari" pärast ning Eliise ei tahtnud temast midagi kuulda.

Eliise tormas oma tuppa ning hakkas end sättima, ise lohutades: küll koolis ikka kõik tema sünnipäeva mäletavad. Eliise oli üks värske 15-aastane tüdruk, kes ei olnud just kõige silmapaistvam, kuid suhted klassikaaslastega olid tal head. Tal oli kolm parimat sõpra. Eliise teadis, et tal on nendega vedanud.

Ennast valmis pannud ning kooli jõudnud, ei olnud garderoobis kedagi. Ta läks üles oma klassi juurde ning nähes oma sõpru, hakkas tal süda kiiremini tööle, mõeldes sellele, et ei tea, kas nad talle ka midagi tõid. Ta viis koti klassi ning jalutas sõprade juurde. Kõndis seal, suur naeratus näol, ning mõtles: 3,2,1... nüüd nad tulevad kallistades kinkidega vastu ... aga ei midagi. Ta jõudis nendeni, naeratades ikka veel laialt, kuni üks sõpradest küsis: "Mis on? Miks sa naeratud?" Eliise nägu muutus hetkega tuimaks, mõeldes sisimas: "Nad unustasid mu." Järsku meenus ühele sõpradest, et oi, Eliisel on ju täna sünnipäev ning õnnitlemine võis alata. Aga ei, Eliise jaoks ei olnud see enam sama. Ja päeva jooksul ei olnud kedagi, mitte kedagi ka koolis, kes oleks mäletanud Eliise sünnipäeva.

Terve päeva otseses mõttes pisaraid tagasi hoidnud, läks Eliisa koju ning see, mis teda lõpuks nutmast tagasi hoidis, oli, et kui ta oma facebooki logis, nägi ta seal vähemalt 200 sünnipäevaõnnitlust.

Siit ka loo moraal: ela nii, et inimesed, eriti su sõbrad, mäletaksid su sünnipäeva ka ilma facebookita, mis neile seda meelde tuletab. Selleks pead sa olema võimeline ka ise sama tegema.

Noomi Kams

10. klass

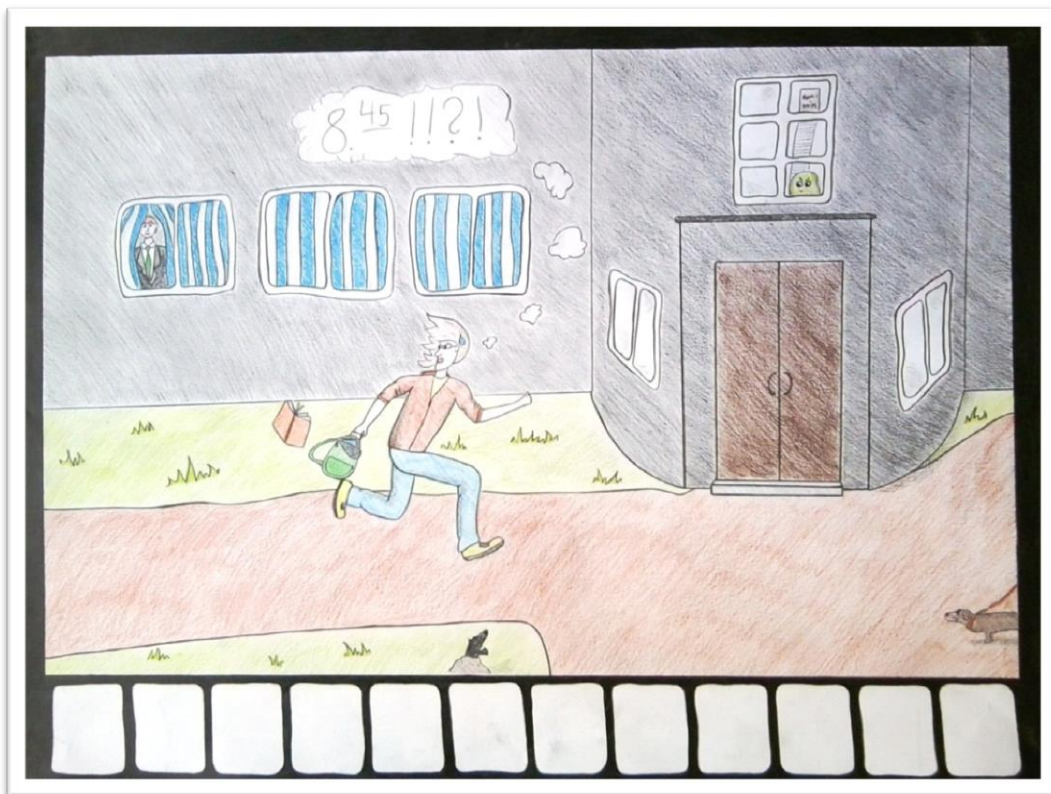
KOOL, MU SÕBER

Miks ei maganud ma öösel,
ei saan'd ma rahu kuidagi ...
Ma mõtlesin sinust kogu aeg:
hommikul, päeval ja öösel.

Kui kooli poole kõmpisin,
mul mõtteis olid sina.
Kui koju tagasi kekslesin,
igatsesin sind uuesti näha.

Kui magama heitsin voodisse,
siis mõtted läksid rändele.
Siis tuli välja tõekene:
oled mulle armas, koolike!

Kristo Puusepp
10. klass

Urmo Mänd
9.b klass (2009)

MEIE KOOLIMAJA

Suure sagina rüppes
möödus sajand kerge ohkena.

Jälje jättis,
hellalt inimesi puudutas.

Nii armutult kihutab aeg
läbi elude,
seintele kajama jäid,
öeldud sõnad, kilked ja naer.

Need seinad lootuses
nii väga ihkavad
veel tunda
neid tasaseid jälgi,
mis ületavad elu,
trotsivad valu,
jagavad rõõmu,
silms helkimas tarkus.

Ja me tõstame pead,
hinges austus,
sest see vormis meid-
see oli valgus.

Eliisa Mölder
10. klass

Minu unistuste kool
Janely Pappé
8.c klas

HÄÄLED MU PEAS

Sättisin end klassis pingil natukene mugavamalt istuma ning suunasin rohelised silmad matemaatikaõpetaja poole, kelle näol püsis üsna väsinud ilme. Ta oli murelik ta juuksed olid rasvased. Õpetajaga pidi midagi olema juhtunud. Jälgisin, kuidas mees enda mustast kotist võttis välja salvrätipaki. Ta viskas taskuräti laua all olevasse prügikasti ja saatis pilgu üle klassi. Ta pilk peatus pikemalt minul. See tekitas jubeda ja kõheda tunde. „**Meie koolil on sünnipäev ja täna õhtul toimub staadionil väike sportlik tegevus ning viktoriinid. Kell viis hakkab peale. On ju tore?**“ kajab hääle üle kogu klassi, kuid see värises. „**Ja see on kohustuslik!**“ Ma ei suutnud õpetajat enam jälgida. Ta kurbus mattis kogu klassiruumi. Mees võttis peagi oma koti ja jooksis uksest välja, nagu oleks tuli kannul olnud.

Olin sügavates mõtetes, kui tundsin, et midagi lendas vastu mu pead ning maandus seejärel aeglaselt mu lauale. Võtsin kirja lahti ja seal oli kirjas: „**Kohtume täna õhtul kell üheksa lauluväljakul. Toredat sünnipäeva nautimist seniks!**“ Mida see tähendama pidi? Kortsus paberilipakas värises mul näppude vahel. Pöörasin kiirelt ümber ja vaatasin suurte silmadega klassis ringi. „**On kõik korras?**“ küsis minult klassiõde. Minu mõttes mõlkuks aga ainult üks mõte, et midagi kahtlast toimub selles koolis. „**Maria! On kõik hästi ?**“ tuli mu kõrvadesse tugev karjatus. Vaatasin tüdrukule ehmunult otsa. Klassis oli vaikus. Sel hetkel, kui kõik mind oma pilkutega puurisid, tundsin end kohutavalt. Võtsin asjad, pistsin kirja jopetaskusse ja läksin klassist välja. Jalutasin rahulikult staadioni poole ja mõtlesin endiselt sellest kirjast. See kiri hirmutas mind. Ja mis õpetajal viga oli? Kõik oli nii segane. Ummik. Korraga nägin, et korvpalliväljaku juures seisis mingi tume kuju. Ta justkui tuikus ja silmad muutsid kogu aeg värvi. „**Ma näen vist unenägu...**“ sosistasin endamisi. See ei saanud reaalne olla. Olin ma hulluks minemas? Raputasin pead ja hingasin sügavalt sisse-välja. Ta oli kadunud. Tõstsin tempot ning peagi olingi koos koolikaaslastega staadionil. Kõik tundusid olevat ärevuses ja ootasid, et saaks juba võistleva hakata. Aga mind ei huvitanud absoluutselt, mu murelik meel oli sel hetkel vist kõigile tunda. „**Kallid õpilased, palun tähelepanu!**“ kajab direktori kare hääle. „**Ole tugev Maria, sa saad hakkama!**“ lohutasin end.

Kui minu kord tuli kaugust hüppama hakata, tulid külmavärinad. Roheline rahvamaja ja mustad matid maas tekitasid kõhedustundet. Võtsin hoogu ja jooksin. Tumepruuni liivaga kast ilmus aina lähemale-lähemale, kui korraga nägin teda põõsaste taga. Jalad

läksid tuimaks ja kukkusin. Panin käed pea peale ning langesin muru peale pikali. „**Maria, mis juhtus?**“ jooksis sõbranna kiiresti minu juurde. „**Vaata sinna !**“ sihtisin näpuga rahvamaja juures olevatele pöösastele, kuid tume vari oli läinud. Matemaatikaõpetaja vaatas mind väga hirmunult. „**Ma nägin seal kedagi, ma vannun!**“ üritasin öelda teistele nii veendunult, kui suutsin. Muidugi mind ei usutud. Kes peakski sellist loba uskuma? Keegi. Vaatasin käekella ja kell oli 20. 50. Seejärel meenus mulle kohe kiri: „**Kohtume kell üheksa lauluväljakul.**“ Tõusin püsti, raputasin liiva pükstelt ja tossudest ning jooksin kiirelt direktori juurde. „**Vabandage, aga ma pean tõesti ära minema. Kas tohib?**“ Mu kutsikasilmad ilmselt mõjusid, sest mind lasti minema. Jooksin üle jalgpalliväljaku lauluplatsile. Totaalne vaikus, tühjus. Mitte ühtegi hingelist. Ootasin mitu minutit, siis sai selgeks, et mind oli tüssatud. Keegi tahtis mind rumalaks teha ja see ka õnnestus. Otsustasin koju minna. „**Mariiaaaaaa...**“ kostus kuuskede tagant kibe hääl. Hüppasin ehmatuses ja jäin tardunult seisma. Mu sisemus värises, ei suutnud ühtegi liigutust teha. Hääl tuli aina lähemale-lähemale, must kogu liikus kiiremini minu poole. Ma tahtsin nii väga jooksu panna, aga ei suutnud. Ma olin ehmatuses nii tardunud, et ei suutnud ühtegi sõna suust saada. Järsku oli kõik vait. Tuuleiili ega ka seda jubedat häält polnud kusagilt kostumas. Pöörasin vaikselt ümber, lootes et ma kujutasin kõike ette. Liikusin väikeste sammudega väljakult minema, kui keegi minu pihast kinni haaras. Kiljatasin ja kukkusin järsku maapinnale. Ta hoidis mind muru peal kinni ning üritas kägistada. Haarasin tumedast kapuutsist kinni ning tõmbasin selle selja taha. Mu silmad ei suutnud seda uskuda – matemaatika õpetaja! Rapsisin ja üritasin jalgadega õpetajat lüüa, aga ei õnnestunud. Ta jahe hingeõhk paiskus mulle otse näkku ja külmad käed sulgusid ümber mu kaela. Kõik muutus ühtäkki mustaks, ma ei tundnud enam valu „**Kallid õpetajad ja õpilased, meie seast lahkus eile õhtul Maria !**“ Aulas kostis ohkamisi ja masendust oli tunda üle kogu koolimaja. Rahvas tõusis ning seisis mitu minutit pea vangus, meenutades tüdrukut. Oli nuttu, viha, armastust. Kõike oli, aga kui kauaks? Suurim saladus oli välja tulnud- matemaatikaõpetaja oli igal aastal just kooli sünnipäeva ajal ühe õpilastest tapnud. Just nimel, absoluutselt iga aasta suri sünnipäeva ajal keegi. Oli see saatus või needus?

Johanna Linda Pihlak

11. klass

Harlet Reinek

11. klass

ÜHES MUSTAS-MUSTAS MAAILMAS...

Ühes mustas-mustas maailmas
oli üks pime ja külm riik.
Selles pimedas külmas riigis
oli üks väike vaikne alev.
Selles väikeses vaikes alevis
olid tumehallid müürid.
Nende hallide müüride vahel
oli üks koltunud seintega klass.
Selles koltunud seintega klassis
oli üks kulunud vana tahvel.
Sellel tahvil seisis valges kirjas:
"Kadrina Keskkool 110."

Maibrit Puusepp

12. a klass

SÜNNIPÄEV

Imelik on tunne kõhus,
miskit ärevat on õhus.
Keerleb, pöörleb, maha potsab,
jällegi üks aasta otsas.

Ema embab, silmis pisar.
Isa kohmetudes lisab:
„Õnne, kallid hällilaps,
vara veel küll võtta naps!“

Praegu ikka tort ja kringlid,
külalistest pikad pingid.
Täna olgu rõõm ja lust,
jälle keegi kopib ust.

Aasta läind ka emal, isal,
nendelgi on aasta lisaks.
Väike õde juba pikem,
kuigi vanuselt veel titem.

Nii see eluring meil käib,
vahel täitsa metsas näib.
Siis on jälle väljas päike,
saatus teeb ju oma käike.

Üles, alla vahel laugelt,
äpardused käigu kaugelt.
Tulevik on helge, ilus,
kogu maailm on mul pihus!

Heleene Mäe

11. klass

Kingitus sünnipäevaks

Liisbet Leemets

6.a klass

KADRINA KESKKOOL II O

Kadrinas haridust antud on ajast,
mil kirikuõpetaja kooli rajas.
Isegi sõda ja muutuvad ajad
ei viinud eestvedajaid kõrvale rajalt.

Tänu neile sai minugi haridustee
Kadrina koolist alguse.
Uhkusega tulin kooli,
kuhu kord minu vanavanemad toodi.

Siin mõistsin, et mina ei olegi maailma naba
ja mul on veel mitu käimata rada.

Siin tundsin, et kui ma vaid tahan,
leian minagi ajaloo kohta.

Selleks, et püsida rohkem kui sajand,
on midagi enamat vaja kui maja.

Vaja on inimesi, kes hooliks,
muudaks maja koduks ja kooliks.

Martin Proosa

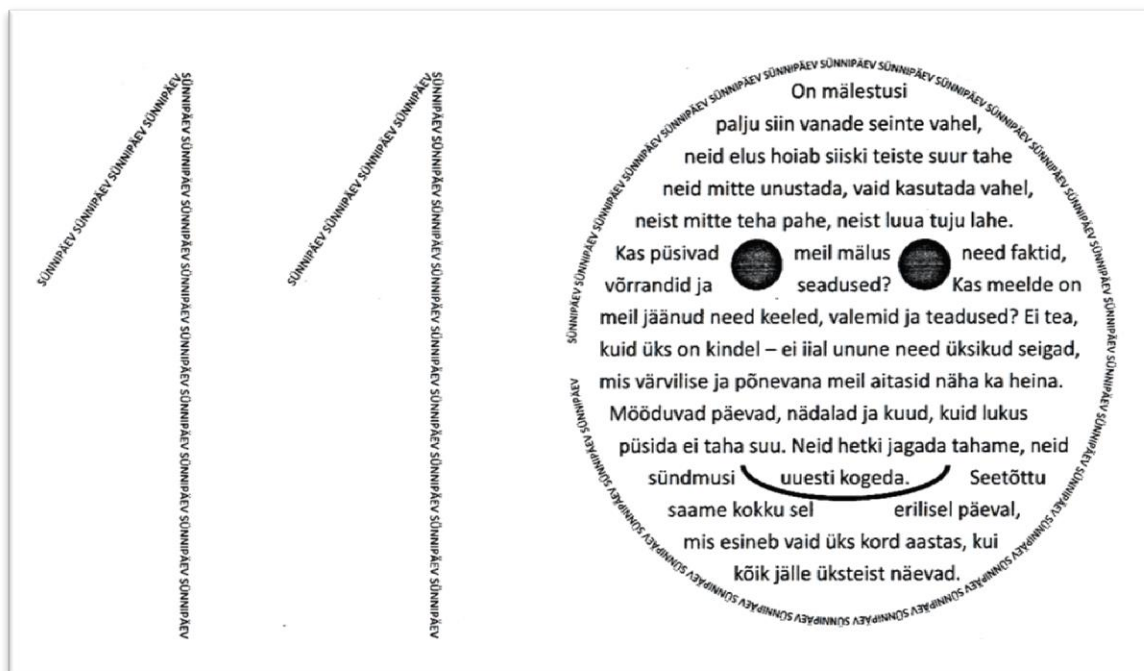
12.a klass

Minu unistuste kool

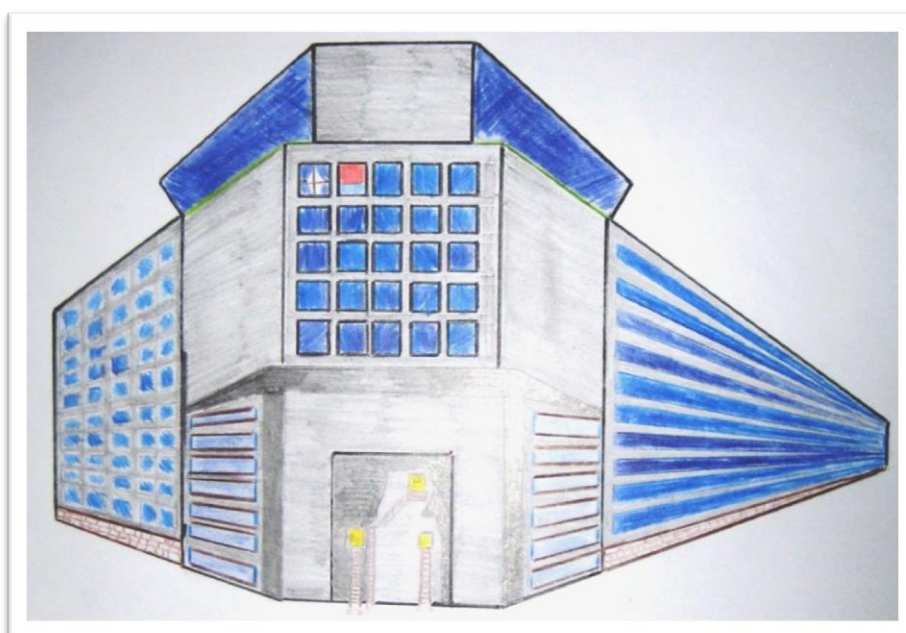
Anete Hela Pulk

8.a klass

Heivo Reinek

11. klass

Minu unistuste kool
Andra Helmes Kalman

8.a klass